

سردار نقدی :

استعمار دیگر نمی تواند ملت‌ها را مجبور به تکلم به زبان خود کند

امروز که زور سرنیزه انگلیس کند شده روپاه پیر سعی می‌کند توسط چیره خواران سرویس‌های اطلاعاتی خود زبان نحص خود را بپر ملت‌ها تحمیل کند و شبک‌های از مؤسسات و آدم‌های خودفروش را بسرای این هدف بسه‌کار گرفته است.

سردار نقدی رئیس سازمان بسیج مستضعفین با بیان این مطلب افزود: جنایات انگلیس حیثت در تجاوز و اشغال هندوستان یکی دوتان نیست، تفرقه‌افکنی و راه‌اندازی جنگ‌های خونبار، به بدگی گرفتن هندی‌ها بری تجاوز و اشغال و استعمار کشورها، قتل و غارت و تجاوز، به یغما بردن ثروت‌ها و منابع بسیار پرارزش ملت هند، تنها فهرست این جنایت‌ها نیست بلکه لطمات فرهنگی با آثاری ماندگارتر را باید در بالای این فهرست قرار داد.

وی با بیان اینکه در هنگام اشغال هندوستان به‌دست انگلیس زبان رایج دولتی به‌اصطلاح زبان علمی هندوستان زبان فارسی بود، اظهار کرد: انگلیسی‌های متجاوز با ممنوع کردن زبان فارسی در شبه‌قاره به‌زور سرنیزه و فشار مجازات مردم شبه‌قاره را که اینک در سه کشور بزرگ هند و پاکستان و بنگلادش زبان زندگی می‌کنند از تکلم به زبان شیرین‌فروسی و استفاده از گنجینه‌های عظیم علمی فارسی محروم و به

پیش فرض‌های بسیار ساده‌انگارانه

آقای روحانی در سخنرانی خود به مناسبت روز معلم درباره موضوع آموزش زبان در مدارس کشور گفته‌اند «اینکه کدام زبان و چه تعداد زبان خارجی بیاموزیم هم به امکانات ما و هم به تعداد معلمان آشنای ما به زبان‌های خارجی ارتباط دارد و البته هم به خواست مردم مرتبط است. مردم خودشان باید بخواهند و دانش آموز هم باید خودش بخواهد و باید بتواند انتخاب کند چند زبان می‌خواهد بیاموزد.»

جناب رئیس جمهور افزوده است که «وقتی در یک مدرسه‌ای ۹۸ درصد دانش آموزان یک زبان را انتخاب کردند و ۲ درصد دیگر زبان دیگری را برگزیدند، ما که نمی‌توانیم برای آن ۲ درصد معلم دیگری را به کار بگیریم.»

این اظهارات فارغ از اینکه از کدام منشأ و روش‌شناختی جناب روحانی برمی‌خیزد، حاوی «پیش‌فرض»‌های به‌خصوصی است که مختصراً به آنها اشاره می‌شود. درباره اینکه آقای روحانی با علم یا بدون علم به این پیش‌فرض چنین سخنرانی را ایراد کرده‌اند نمی‌توان به سادگی قضاوت کرد، اما در هر دو سوی این قضاوت، ایشان زیر سؤال است.

۱- نخستین پیش‌فرض اظهارات جناب روحانی آن است که حکومت فارغ از نیازها و حقوق یک ملت، «خواست» آنان را باید در مرکز تصمیم‌گیری‌ها و تصمیم‌گیری‌های خود قرار دهد. این یک پیش‌فرض پوپولیستی و عوام‌فریبانه است و حتی قائلان به حکومت‌های سکولار و لیبرال نیز درباره اینکه تنها معیار یک حکومت در تصمیم‌گیری‌ها و سیاستگذاری‌ها باید صرفاً «خواست» مردم باشد، تردیدهایی جدی دارند.

اساساً یکی از مرزهای جدی مردم‌سالاری دینی و پوپولیسم در مسائلی از این دست ظهور می‌کند. مردم‌سالاری دینی در عین توجه به خواست و مطالبات مردم، مفتون آنها نیست و بر نیازهای برتر و سعادت مردم تمرکز بیشتری دارد.

۲- پیش‌فرض دوم آن است که گویا جناب روحانی تمایل ۹۸ درصد دانش‌آموزان به زبان انگلیسی در شرایط فعلی (اگر این خبر ایشان درست باشد) را یک مؤلف‌نظر و صاحب‌نظران مادرزادی در نظر می‌گیرند. به این معنا که هر نوزادی که از شکم مادر متولد می‌شود یا خود کشش و تمایلی به یادگیری زبان انگلیسی به همسراه دارد، در این پیش‌فرض، به وجوه

پاسخ به سخنان رئیس‌جمهور درباره آموزش زبان انگلیسی

نویان: اظهارات روحانی، عامیانه و عوام‌فریبانه است

نمی‌دانیمم دفاع قاطع از زبان انگلیسی و تلاش برای عمومی کردن آن چه سختی‌تی با پیشرفت کشور دارد؛ ما منکر زبان انگلیسی نیستیم اما اینکه آن را مستلزم پیشرفت بدانیم، نه تنها علمی نیست بلکه در فضای آکادمیک مضحک است.

محمود نویان استاد دانشگاه با اشاره

به اظهارات رئیس‌جمهور درباره زبان

انگلیسی، اظهار داشت: واقعا از اینکه

رئیس‌جمهور ۸۰ میلیون نفر در اظهاراتی

عامیانه و عوام‌فریبانه پیشرفت را تابع الفاظ

می‌داند، متأسفیم چرا که این نوع ادبیات در

شان فردی در کسوت ریاست‌جمهوری ملت

ایران نیست.

نویان خطاب به رئیس‌جمهور گفت:

آقای روحانی! با تکرار حرف‌های رضاشاه و

روشنفکران مطرود نمی‌توانید ناکارآمدی

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۴۹۸۴۶۶

روی‌پوش‌مجموعه‌کتاب

یک دوره مستعمره انگلیس شویم تا کار ساده‌تر حل شود!

است، ریاکاری دینی و ظاهرگرایی انقلابی، جایگاه ویژه‌ای دارند. البته رئیس‌جمهور خوب است همین صراحت‌را درباره استقلال کشور، عدالت و آزادی یعنی نال‌هایی که در گفتمان رئیس‌جمهور و دولت به حاشیه رانده و طرد شده‌اند، نشان بدهد و با صراحت بگوید در مبنای تئوریک دولت تعریفی از استقلال که به چالش قدرت‌های بزرگ بینجامد، باید تعدیل شود. با صراحت بگوید در نظر دولت، عدالت همان جایگاهی را دارد که برای هایک و نوزیک و... دارد (مفهومی بوج) و با صراحت و بی‌ترس که توسعه‌عامی می‌گویم مثل تجربه چین با اقتدار گرایی پیش از موم‌کراسی سال‌گز است. اما آنچه مهم‌تر از دوگانه صراحت - ریاکاری جناب روحانی است، پیش‌فرض‌های

است، ریاکاری دینی و ظاهرگرایی انقلابی، جایگاه ویژه‌ای دارند. البته رئیس‌جمهور خوب است همین صراحت‌را درباره استقلال کشور، عدالت و آزادی یعنی نال‌هایی که در گفتمان رئیس‌جمهور و دولت به حاشیه رانده و طرد شده‌اند، نشان بدهد و با صراحت بگوید در مبنای تئوریک دولت تعریفی از استقلال که به چالش قدرت‌های بزرگ بینجامد، باید تعدیل شود. با صراحت بگوید در نظر دولت، عدالت همان جایگاهی را دارد که برای هایک و نوزیک و... دارد (مفهومی بوج) و با صراحت و بی‌ترس که توسعه‌عامی می‌گویم مثل تجربه چین با اقتدار گرایی پیش از موم‌کراسی سال‌گز است. اما آنچه مهم‌تر از دوگانه صراحت - ریاکاری جناب روحانی است، پیش‌فرض‌های

جناب روحانی با صراحت، نغوت دیدگاه خود را درباره آموزش زبان خارجی با رهنبری بیان کرد، رهبری مخالف آموزش انحصاری زبان انگلیسی

مدیریتی که توسط امر قدرت و سیاست درباره خواسته‌ها و مطالبات توده اتفاق می‌افتد، توجهی نشده است. سومین پیش‌فرض سخنان آقای روحانی آن است که «زبان» را یک امر Instrumental و یک ابزار محض برای انتقال معنا فرض کرده و متعاقب آن معتقد می‌شود که یادگیری زبان صرفاً یک ابزار بیشتر برای کسب علم بالاتر در اختیار ملت قرار می‌دهد.

ایشان توجه نفرموده‌اند که زبان همه علوم، انگلیسی نیست و در علم حقوق، زبان فرانسه، در فلسفه و حتی مهندسی صنایع، زبان آلمانی کارآمدتر از انگلیسی است و قس علیهذا، البته موجب تعجب است که ایشان به عنوان یک حقوقدان، از برتری زبان فرانسه در علم حقوق هم غفلت دارند.

آنچه عجیب است، سدگی و نابختگی مفروضات ایشان راجع به زبان است. بیش از ۱۰۰ سال است که «زبان» به یکی از موضوعات محوری فلسفه تبدیل شده و نگاه ابزارانگارانه به زبان به طور جد مورد نقد قرار گرفته است. اهمیت موضوع زبان به حدی است که برخی فلاسفه نه تنها معتقدند زبان صرفاً ابزار انتقال معنا نیست، بلکه اعتقاد دارند زبان در «ساخت» یک معنا مشارکت کاملاً جدی دارد. ارنست کاسیرر تأثیر متقابل زبان و اندیشه را نشان می‌دهد و ماکس مولر سایه تاریک زبان بر اندیشه را رفع‌نشدنی می‌داند. ویتمگنشتاین، فیلسوف معروف جمله معروفی درباره زبان دارد و مرز جهان هر فرد را مرز زبان او می‌داند. هایدگر نیز زبان را «خانه وجود» می‌خواند، و مباحث گسترده و پیچیده‌ای درباره زبان و ماهیت هرمنوتیکی آن توسط وی و شاگردش گادامر مورد طرح و بحث قرار گرفته است. البته توقع این نیست که جناب آقای روحانی با مشغله‌های سنگین خود برای توجه بر جام فرسنی برای مطالعه و کااکاری مردان امریکایی گردند.

این حقارت، در اشخاص گوناگون که از ملل مختلف، موفق به مهاجرت به امریکا می‌شوند، دیده می‌شود؛ و در مورد انبوه کسانی که از گزند مهاجرت حقاقت‌آمیز به امریکا خلاص می‌شوند، آموزه‌های اینترچینج، کمک می‌کند تا مادام‌العمر، امریکارایه‌ای عنوان یک کشور برتر قلمداد کنند که تمام جنایات آن، از جمله ساقط

ساختن هوایی‌ما مسافری‌ها را به نحوی توجه‌پذیر جلوه دهند.

تحقیق علمی- پژوهشی در سال ۱۳۹۲

نشان می‌دهد که گرچه پیشرفت‌هایی در زمینه آموزش زبان انگلیسی در ایران صورت گرفته است، اما فعالیت‌های

انجام‌شده برای صورت‌بندی سیاست‌ها، پیاده‌سازی برنامه‌ها و ترویج این زبان در مدارس، دانشگاه‌ها و دیگر مؤسسات آموزشی، از موفقیت‌چندانی برخوردار نبوده‌است. از دیدگاه محققان این تحقیق، دلیل اصلی ناکارآمدی سیاست‌های اعمال

شده در باید در نبود یک رویکرد هویتی

مشخص در قبال زبان انگلیسی و برنامه‌های

مربوط به آموزش آن در کشور جست‌وجو

نمود. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که

روند صورت‌بندی سیاست‌های زبانی توسط

دولت‌ها و ابلاغ آن به سازمان‌های ذی‌ربط،

فاقد پایداری کافی بوده است. شاید بتوان

گفت طراحان سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی

آموزشی زبان در ایران، هنوز تصمیم محکم

و واحدی برای میزان و نحوه ترویج زبان

هر کی مشقشو

خوب بنویسه مبصر

کلاس میشه

اگر خواست دانش‌آموزان ملاک باشد، آنها بازی و ورزش را بر هر نوع درس و کلاسی ترجیح می‌دهند و نه فقط زبان انگلیسی! اما همه استدلال‌های جناب روحانی اینچنین مطایبه‌آمیز نیست ولو اینکه لوازم فاجعه‌باری داشته باشد اما درخور بحث جدی است. بخش دیگر استدلال‌های جناب روحانی در این انحصارگرایی، آشکارکننده وجه پراگماتیستی مبنای نظری و شخصیتی او و مشاورانش است. دسترسی بهتر به علم و شغل بیشتر و تسهیل ارتباط با دنیا در تعاملات اقتصادی، نشانه‌های پراگماتیستی تفکر حاکم بر روحانی و دولت یازدهم است.

در این چارچوب (پراگماتیستی)، اساس پذیرش و رد چیزها، نفع و سود مادی و عینی آنهاست. بنابراین زبان فارسی که او‌لا دسترسی مازایه علم تسهیل نمی‌کند (چون زبان علم نیست) و شغل ایجاد نمی‌کند و نیز تعاملات اقتصادی ما با دنیا را راحت‌تر نمی‌کند، چه‌اگر برای آموزش یادگیری دارد؟ خصوصاً اینکه بسرای آن هزینه‌های هنگفت مادی و معنوی هم می‌شود. این یکی از لوازم فاجعه‌آمیز تفکر پراگماتیستی جناب روحانی است. همچنین نابرابر صحبت جناب روحانی، چون کشورهایی مثل هندوستان به انگلیسی مسلطند، توانسته‌اند در فناوری اطلاعات، کارهای بزرگ انجام دهند و شغل ایجاد کنند. همانطور که بیان شد، برای تفکر پراگماتیستی، فایده عینی و عملی ملاک است. بنابراین در این تفکر، استعمار انگلیس بر شبه‌قاره هند، ابتدا چیزی نخواهد بود، برای اینکه این اشراف به زبان انگلیسی و از قبل آن، انجام کارهای بزرگ در فناوری اطلاعات و ایجاد شغل زیاد، مدیون این دوره استعمار است.

از لوازم سخن روحانی این است که استعمار به جای داشتن بار منفی، بار مثبت دارد. در واقع بنا به پیش‌فرض‌های پراگماتیستی جناب روحانی درباره آموزش انحصاری زبان انگلیسی، ما می‌توانیم مشکل مهمی از آموزش و پرورش یعنی ناتوانی در فراگیری دانش آموز را با پذیرش یک دوره استعمار انگلیس حل کنیم!

✽ پرویز امینی - تحلیلگر سیاسی

«استعمار نو» با طعم آموزش زبان انگلیسی

بنابراین، هر پژوهشگری که در این زمینه مطالعه‌می‌کند بایدک مشکل عمده یعنی، فقدان اطلاعات تاریخی مواجهه است. عامل دومی که در عدم توسعه مطالعات زبان انگلیسی آموزش زبان در ایران مؤثر بوده است دشواری جمع‌آوری اطلاعات در زمان فعلی است. مشکل سومی هم که در این زمینه وجود دارد نوعی ضعف در انتخاب روش پژوهش و سرسرگردانی در انتخاب چارچوب مرجع نظری است.

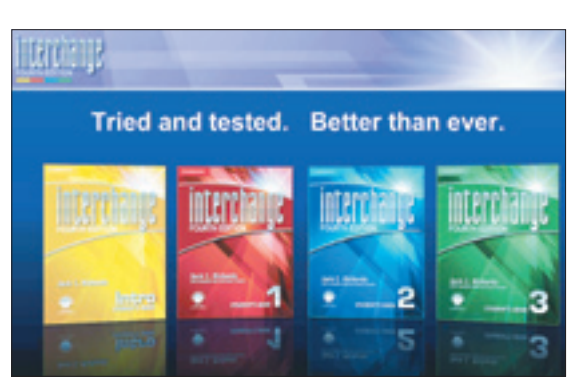
مبحث آخر

مطالعات مربوط به سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی زبانی هنوز جایگاه اصلی خود را در حلقه‌های دانشگاهی، چه در میان زبان‌شناسان و چه متخصصان علوم سیاسی در ایران و جهان، نیافته است. این، یک ترس جدی است. در واقع، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی زبانی به‌عنوان یک موضوع دانشگاهی نسبت به دیگر شاخه‌های زبان‌شناسی قدمت چندانی ندارد. در واقع، طی دهه‌های اخیر بوده‌است که با گسترش مستعمره‌زدایی و پیدایش دولت‌های جدید، این میان‌رشته مورد توجه ویژه نظریه‌پردازان و پژوهشگران قرار گرفته است. از این گذشته، شرایط ناپایدار و تحول دائم سیاست‌های دولت برآمده از فرایند مستعمره‌زدایی در آفریقا

و آسیا، محیط و شرایط مناسبی برای بررسی سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌هاوند زبانی فراهم نمی‌کرد؛ در واقع، در بیشتر کشورهای پسااستعماری معضلفوق‌زبان انگلیسی به‌ودلیل عمده در ساختارهای سیاسی و آموزشی مورد توجه بایسته‌قرار

نمی‌گرفت؛ نخست آنکه دولت‌های این کشورها به دلیل فقدان ثبات سیاسی، نداشتن تجربه کاری و ضعف اقتصادی توان آغاز و مدیریت تغییرات کلان در حوزه سیاست‌های زبانی را نداشتند و ترجیح می‌دادند از همان ساختارهای طراحی‌شده در زمان استعمار استفاده نمایند؛ دوم آنکه ترس از شکل‌گیری جنبش‌های افراطی با رویکردهای ملی و تلاش جدی برای بیرون‌راندن بیگانگان، دولت‌هایی را که عموماً با کمک قدرت‌های استعماری و تحت حمایت برخی از کشورهای سیاسی، مالی و نظامی آنان روی کار آمده بودند بر آن می‌داشت که از زبان انگلیسی و آموزش آن به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های تثبیت‌کننده حضور بیگانگان در عرصه تصمیم‌گیری‌های اجتماعی و سیاسی حمایت نمایند؛ و بدین ترتیب، به‌گونه‌ای خود را از حمایت‌های بین‌المللی در برابر اعتراضات داخلی محروم نکنند.

است. مسائل مرتبط با سیاست‌گذاری زبانی را باید جداگانه، در حیطه این میدان‌های علمی مختلف تحلیل کرد؛ در یک قالب‌نو تلفیق نموده؛ مسائلی از قبیل گسترش زبان خارجی را دوم در یک کشور، رقابت میان زبان‌های بین‌المللی و زبان‌های بومی، ارتباط میان زبان و ساختارهای قدرت، نحوه تدوین و برنامه‌ریزی‌ها و پیاده‌سازی سیاست‌های زبانی اول و دوم در سطح سامانه‌های آموزشی در سطوح مقدماتی و عالی، تأثیر نشر یا تقراض یک زبان بر تعاملات فرهنگی در سطوح منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی، بررسی نقش سیاست‌مداران، بخش‌های مختلف دولتی در خصوص، مدیران خردو کلان، و مهم‌تر از همه معلمان زبان انگلیسی در تغییر و پیاده‌سازی سیاست‌های زبان خارجی از جمله موضوعاتی هستند که علی‌الاصول باید در پژوهش‌های مربوط به

این حوزه مورد توجه قرار گیرند.

مبحث ۳

مسائل فوق به‌اشکال مختلف باجنبه‌های گوناگون هویت ملی هر ملتی از جمله ایرانیان ارتباط دارند. به این پیچیدگی، این راهم اضافه کنید که مطالعات اندکی به‌طور مستقیم به مسئله سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی زبانی در ایران و نقش آن در شکل‌گیری هویت ملی در داخلته‌اند، ما

در این زمینه در ابتدای راه هستیم. سه دلیل عمده می‌توان برای این وضعیت خلأ نظری و علمی برشمرد: نخست آنکه ثبت وقایع تاریخی و سیاسی ایران همواره با دشواری بسیاری همراه بوده است. بسیاری از تاریخ‌های نگاشته شده تحت فشار و سانسور شدید حکومت‌های پادشاهی‌گویی هویت ناقص پرداخته‌اند. ما اسناد تاریخی مربوط به تصمیمات مسئولان کشور در حوزه برنامه‌ریزی زبانی در دوران پیش از انقلاب اسلامی نیز عموماً به همین عارضه مبتلا هستند.

انگلیسی شو تا پیشرفته‌شوی!

این فهرست نام کشورهایی است که نه تنها با

۱۲ **طنز** **شهاب اسفندیاری**

آموزش زبان انگلیسی بلکه با انتخاب زبان انگلیسی به عنوان زبان رسمی توانسته‌اند به پیشرفت‌های علمی و فناوری شایان توجهی نائل آمده و موجبات غبطه و حسرت سایر ملل جهان را فراهم آورند.

۱- یوتسوانا

۲- کامبیا

۳- لوسوتو

۴- زامبیا

۵- رواندا

۶- اوگاندا

۷- سیرالئون

۸- زیمبابوه

۹- مامبیا

۱۰- غنا

۱۱- لیبریا

۱۲- مالاوی

۱۳- جامائیکا

۱۴- توگو و ترینیاد

۱۵- گوام

۱۶- فیجی

۱۷- دومینیک

۱۸- سریلانکا

۱۹- تونگا

۲۰- ایالات فدرال میکرونزی

پیشرفت هند به علت اقتصاد بومی است نه زبان انگلیسی

برخی از نقد رهبری به آموزش زبان انگلیسی آشفته‌شدن، انگار حرفی علیه آنها گفته شده است؛ در حالی‌که وقتی خودشان تسلط به زبان انگلیسی ندارند نباید در حوزه آموزش زبان هم صحبت کنند. فواد ایزدی کارشناس مسائل بین‌الملل با اشاره به برخی اظهار نظر‌ها مبنی بر اینکه انگلیسی زبان اختصاصی علم است و پیشرفت‌های هند در IT به دلیل تسلط بر زبان انگلیسی است، اظهار داشت: برخی از مسئولان ارشد کشور می‌گویند که ما کنترالی حقوق خود را از انگلستان گرفته‌ایم و حتی ادعا دارند که رساله دکتری خود را نیز به زبان انگلیسی نوشته‌اند اما نمی‌توانند حتی دو جمله انگلیسی صحبت کنند.

عضو هیئت علمی دانشکده مطالعات جهان گفت: اینکه برخی برای صحبت کردن پس از بیانات رهبر انقلاب احساس تکلیف شرعی می‌کنند، در کشور ایجاد مشکل می‌کند و این سبک صحبت کردن به هیچ عنوان صحیح نیست.

ایزدی با اشاره به وضعیت هندوستان تصریح کرد: هند در سال‌های گذشته پیشرفت‌های خوبی داشته‌است منتها دلیل پیشرفت این کشور نه‌زبان انگلیسی بلکه قدرتمند شدن آنها در حوزه‌های مختلف از جمله حوزه نظامی بوده‌است.

ایزدی با اشاره به بر خورداری کشور هند از بمب قدرتمند هستند و هیچ‌گاه درباره آنها ادبیاتی مانند اینکه گزینیه‌ها روی میز است استفاده نمی‌شود؛ در دعوی روسیه و انگلیس نیز شاهد بودیم امریکا هیچ‌گاه روسیه را تهدید به حمله نظامی نکرد چرا که روسیه از بمب اتم برخوردار است، البته این عرض نه‌بند به این معنا نیست که ایران هم به سمت این مسیر می‌رود.

کارشناس مسائل بین‌الملل با بیان اینکه ادبیات برخی از مسئولان که می‌گویند ما به دنبال برجام ۳ و ۲ هستیم جای سؤال دارد، گفت: آنها صنعت هسته‌ای را دادند و حالا می‌خواهند در حوزه‌های دیگر هم از الگوی برجام استفاده کنند. هند در دهه ۷۰ میلادی و حدود ۴۰ سال پیش متوجه شد که الگوهای توسعه غربی جوابگو نیست و به سمت اقتصاد بومی حرکت کرد و اقتصاددانان هندی در این زمینه بر اساس اولویت‌های هند طراحی و سازماندهی کردند اما برخی در دولت ما ۴۰ سال از دنیا عقب هستند و هنوز از الگوهای پیروی می‌کنند که ده‌ها سال پیش عدم کارایی‌شان مشخص شده‌است. ایزدی گفت: از طریق یادگیری زبان فرهنگ یک کشور نیز منتقل می‌شود و در حال حاضر ما وضعیتی داریم که از کودکانستان محتوایی که برای زبان انگلیسی استفاده می‌شود مبتنی بر انتقال فرهنگ آنهاست. از این رو رهبری آموزش زبان انگلیسی را منع نکردند اما نسبت به بعد فرهنگی یادگیری آن هشدار دادند.

عضو هیئت علمی دانشکده مطالعات جهان با اشاره به حضور جمعیت قابل توجهی از شهروندان انگلیسی‌زبان که مسلمان هستند، با طرح این سؤال که چرا مسلمانان ظرفیت‌های مسلمانان انگلیسی‌زبان استفاده نمی‌کنیم، ادامه داد: ما در زمینه آموزش زبان انگلیسی از افرادی استفاده کرده‌ایم که زبان برای آنها پوششی برای تهاجم فرهنگی است.